

Věc C-12/20

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

13. ledna 2020

Předkládající soud: Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen
(Německo)**Datum předkládacího rozhodnutí:**

10. prosince 2019

Žalobkyně:

DB Netz AG

Žalovaná:

Spolková republika Německo

Předmět původního řízení

Kontrola zprávy o síti ohledně přihlašování mezinárodních vlakových tras v koridorech pro nákladní dopravu ze strany regulačního subjektu ve smyslu nařízení (EU) č. 913/2010, a konkrétně kontrola změny zamýšlené žalobkyní v bodě 4.2.5.1 její zprávy o síti za rok 2016 (vyškrtnutí jedné věty).

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad nařízení (EU) č. 913/2010 a směrnice 2012/34/ EU; článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Musí být nařízení (EU) č. 913/2010 zejména s ohledem na úkoly správní rady koridoru pro nákladní dopravu stanovené v čl. 13 odst. 1, čl. 14 odst. 9 a čl. 18 písm. c) tohoto nařízení vykládáno v tom smyslu, že správní rada je u koridoru pro nákladní dopravu oprávněna sama stanovit postup podávání žádostí o

přidělení kapacity infrastruktury k jedinému kontaktnímu místu uvedenému v čl. 13 odst. 1 nařízení a přitom požadovat, jako za okolností v projednávané věci, že musí být použit výhradně elektronický rezervační nástroj, nebo podléhá tento postup obecným ustanovením čl. 27 odst. 1 a 2 ve spojení s bodem 3 písm. a) přílohy IV směrnice 2012/34/EU, takže může být upraven pouze provozovateli infrastruktury podílejícími se na koridoru pro nákladní dopravu v jejich příslušných zprávách o síti?

2. Pokud bude první otázka zodpovězena v tom smyslu, že postup uvedený v bodě 1 může být upraven pouze ve zprávě o síti provozovatelů infrastruktury podílejících se na koridoru pro nákladní dopravu, řídí se kontrola zprávy o síti vnitrostátním regulačním subjektem v tomto smyslu článkem 20 nařízení (EU) č. 913/2010 nebo také výhradně ustanoveními směrnice 2012/34/EU a vnitrostátními právními předpisy přijatými k jejímu provedení?

a) Řídí-li se kontrola podle článku 20 nařízení (EU) č. 913/2010, je s tímto ustanovením slučitelné, že vnitrostátní regulační subjekt zpochybní takové pravidlo ve zprávě o síti, jako je pravidlo uvedené v bodě 1, aniž přitom postupuje společně a jednotně s regulačními subjekty ostatních států podílejících se na koridoru pro nákladní dopravu nebo je alespoň předem konzultuje ve snaze o jednotný postup?

b) Řídí-li se kontrola ustanoveními směrnice 2012/34/EU a vnitrostátními právními předpisy přijatými k jejímu provedení, je s nimi, a zejména s obecnou povinností koordinace zakotvenou v čl. 57 odst. 1 druhé větě této směrnice, slučitelné, že vnitrostátní regulační subjekt takové pravidlo zpochybní, aniž přitom postupuje společně a jednotně s regulačními subjekty ostatních států podílejících se na koridoru nákladní dopravy nebo je alespoň předem konzultuje ve snaze o jednotný postup?

3. Pokud bude první otázka zodpovězena v tom smyslu, že správní rada koridoru pro nákladní dopravu je oprávněna sama stanovit postup popsany v bodě 1, je vnitrostátní regulační subjekt podle článku 20 nařízení (EU) č. 913/2010 nebo podle ustanovení směrnice 2012/34/EU a právních předpisů přijatých k jejímu provedení oprávněn kontrolovat zprávu o síti provozovatele infrastruktury nad rámec jejího obsahového souladu s postupem stanoveným správní radou a případně zpochybnit, obsahuje-li zpráva o síti provozovatele infrastruktury pravidla týkající se tohoto postupu? V případě kladné odpovědi, jak je třeba zodpovědět otázky formulované v bodě 2 písm. a) a b) ohledně této pravomoci regulačního subjektu?

4. Mají-li vnitrostátní regulační subjekty na základě předchozích otázek pravomoc kontrolovat postup uvedený v bodě 1, musí být čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 913/2010 vykládán v tom smyslu, že rámec vymezený výkonnou radou podle tohoto ustanovení je unijním právem závazným pro vnitrostátní regulační subjekty a vnitrostátní soudy, které má přednost před vnitrostátním právem a podléhá konečnému závaznému výkladu Soudním dvorem?

5. V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku, brání ustanovení příslušného rámce vymezeného podle čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 913/2010 výkonnými radami všech koridorů pro nákladní dopravu podle čl. 8 odst. 2, podle něhož musí být kapacita koridoru zveřejňována a přidělována v mezinárodním systému podávání žádostí, který má být v co největším rozsahu v souladu s ostatními koridory pro nákladní dopravu, rozhodnutí vnitrostátního regulačního subjektu, které stanoví provozovateli infrastruktury podílejícímu se na koridoru pro nákladní dopravu podmínky pro jeho zprávu o síti, které se týkají podoby tohoto systému podávání žádosti, které nebyly dohodnuty s vnitrostátními regulačními subjekty ostatních států podílejících se na koridorech nákladní dopravy?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 913/2010 ze dne 22. září 2010 o evropské železniční síti pro konkurenceschopnou nákladní dopravu, čl. 13 odst. 1 („Jediné kontaktní místo pro žádosti o přidělení kapacity infrastruktury“), čl. 14 („Kapacita přidělená nákladním vlakům“) odst. 1 a 9, čl. 20 („Regulační subjekty“) odst. 1 a 3, body odůvodnění 7, 25, 26

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru, čl. 27 („Zpráva o síti“) odst. 1 a 2, čl. 57 („Spolupráce regulačních subjektů“) odst. 1, příloha IV („Obsah zprávy o síti“) bod 3 písm. a)

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Allgemeines Eisenbahngesetz (všeobecný zákon o železnici), § 14 („Přístup k železniční infrastruktuře“) odst. 1, § 14d („Zvláštní informační povinnosti veřejných správců železniční infrastruktury“) bod 6, § 14e („Předběžná kontrola regulačním subjektem“) odst. 1 a 3

Eisenbahninfrastruktur-Benutzungsverordnung (nařízení o používání železniční infrastruktury), § 3, § 4, § 6, příloha 1 bod 1 písm. a), příloha 2 bod 3 písm. a)

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobkyně je jako provozovatelka železničních cest podle ustanovení § 4 Eisenbahninfrastruktur-Benutzungsverordnung (nařízení o používání železniční infrastruktury, dále jen „EIBV“), které provádí článek 27 směrnice 2012/34, povinna sestavovat a zveřejňovat zprávu o síti (dále jen „zpráva“). Tato zpráva musí obsahovat také informace o zásadách a kritériích přidělování kapacity železničních cest. To zahrnuje také údaje o postupech a lhůtách v procesu přidělování kapacity železničních cest, zejména o postupech, podle kterých mohou subjekty oprávněné k přístupu požadovat od provozovatele železničních cest přidělení vlakových tras.

- 2 V roce 2015 vymezily výkonné rady koridorů pro nákladní dopravu (viz čl. 8 odst. 1 nařízení č. 913/2010) společný rámec ve smyslu čl. 14 odst. 1 nařízení č. 913/2010 a určily jeho platnost pro koridor spadající do jejich působnosti. Článek 8 tohoto rámce stejného znění obsahoval zásady pro činnost takzvaného *Corridor One Shop Stop* (resp. takzvaného jediného kontaktního místa, viz čl. 13 odst. 1 nařízení) a jeho odstavce 2 zejména stanovil, že kapacity koridoru budou zveřejňovány a přidělovány prostřednictvím mezinárodního systému podávání žádostí, který má být v co největší míře sladěn s ostatními koridory pro nákladní dopravu. Ustanovení čl. 8 odst. 2 rámce (koridorů pro nákladní dopravu) v originální anglické verzi znělo takto: „*The corridor capacity shall be published and allocated via an international path request coordination system, which is as far as possible harmonised with the other rail freight corridors.*“
- 3 Správní rady (viz čl. 8 odst. 2 nařízení č. 913/2010) koridorů pro nákladní dopravu za účasti žalobkyně zároveň rozhodly, že žádosti o přidělení kapacity železničních cest na mezinárodních vlakových trasách, které byly stanoveny předem, lze podávat výhradně u příslušného kontaktního místa výlučně prostřednictvím elektronického rezervačního nástroje *Path Coordination System* (PCS), a zveřejnily tento rámec v knize 4 dokumentu *Corridor Information Document* (CID) týkajícího se koridoru pro nákladní dopravu.
- 4 Dne 31. srpna 2015 informovala žalobkyně Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro síť) jako vnitrostátní regulační úřad o zamýšlené změně své zprávy o síti za rok 2016 (dále jen „zpráva 2016“). Předmětem změny zamýšlené žalobkyní bylo ustanovení obsažené v bodě 4.2.5.1 zprávy 2016, které upravovalo postup, podle něž lze u příslušného kontaktního místa podávat žádosti o přidělení kapacit železničních cest na předem sjednaných vlakových trasách v koridorech pro nákladní dopravu podle nařízení č. 913/2010. Bod 4.2.5.1 zprávy 2016 konkrétně stanovil, že trasy mohou být v zásadě přihlašovány výlučně prostřednictvím PCS (první věta). Bod 4.2.5.1 zprávy 2016 také stanovil, že pro případ technického výpadku PCS bude možno přihlásit trasy u kontaktního místa za použití formuláře, který poskytne sdružení RailNetEurope (třetí věta, dále jen „třetí věta“ nebo „sporná část textu“).
- 5 Žalobkyně zamýšlela prostřednictvím změny zrušit bez náhrady používání přihlašovacího formuláře upraveného jako záložní řešení pro případ technického výpadku PCS, tedy vyškrtnout třetí větu bodu 4.2.5.1 zprávy 2016 týkající se tohoto případu. Odůvodňovala to skutečností, že používání přihlašovacího formuláře není stanoveno v podmínkách pro podávání žádostí schválených a zveřejněných správními radami koridorů pro nákladní dopravu. Mimoto je přihlašovací formulář koncipován pouze pro podávání žádostí o ostatní mezinárodní vlakové trasy. Pro žádosti o přidělení kapacity železničních cest na předem sjednaných mezinárodních vlakových trasách není formulář vhodný, neboť neobsahuje všechny k tomu nezbytné údaje.
- 6 Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro síť) rozhodnutím ze dne 22. září 2015 zamýšlenou změnu neschválila s tím důsledkem, že tato změna - také s účinky pro

smluvní vztahy uzavřené žalobkyní na základě její zprávy 2016 a dosud existující - nemůže vstoupit v platnost. Odpor, který žalobkyně podala, Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě) zamítla. Své rozhodnutí odůvodnila tím, že ustanovení bodu 4.2.5.1 zprávy 2016 při vyškrtnutí sporné části textu bez náhrady porušuje povinnost žalobkyně zajistit nediskriminační používání jí provozované železniční infrastruktury a nediskriminační poskytování jí nabízených povinných služeb, včetně vyřizování žádostí o přidělení vlakových tras. Podle ustanovení o přidělování vlakových tras může být pro rozhodnutí podstatný okamžik, kdy byla žádost doručena. Subjektům oprávněným k přístupu musí být pro případ technického výpadku PCS zajištěn alternativní způsob podání žádostí jako záložní řešení. Žalobkyně má přitom možnost navrhnout místo zamýšleného vyškrtnutí sporné části textu v bodě 4.2.5.1 zprávy 2016 bez náhrady jiné pravidlo, které bude vyhovovat zákonem stanoveným požadavkům.

- 7 Dne 15. března 2016 podala žalobkyně žalobu k Verwaltungsgericht Köln (Správní soud v Kolíně nad Rýnem, Německo). Verwaltungsgericht (správní soud) zamítl žalobu rozsudkem ze dne 20. dubna 2018. Proti tomuto rozsudku směřuje odvolání podané žalobkyní.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 8 V žalobě podané k Verwaltungsgericht (správní soud) žalobkyně popírala samotnou pravomoc Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě) kontrolovat ustanovení obsažené v bodě 4.2.5.1 zprávy 2016 a rozporovat zamýšlené změny. Má za to, že podoba postupu podávání žádostí ke kontaktnímu místu je podle nařízení č. 913/2010 věcí pouze příslušných výkonných a správních rad. Jejich rozhodnutí, stejně jako nařízení samotné, mají přednost před vnitrostátním právem a nepodléhají kontrole vnitrostátními regulačními subjekty. Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě) smí pouze kontrolovat, zda jsou takové údaje, jako jsou údaje obsažené v bodě 4.2.5.1 zprávy 2016, v souladu s ustanoveními přijatými správní radou. Dokonce i v případě, že by podoba postupu podávání žádostí ke kontaktnímu místu podléhala kontrole vnitrostátními regulačními subjekty, směla Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě) ve smyslu čl. 20 odst. 1 první věty nařízení č. 913/2010 postupovat pouze společně s ostatními dotčenými vnitrostátními regulačními subjekty. Rozhodnutí Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě) je podle ní nesprávné také z věcného hlediska. Záložní systém není zapotřebí, neboť podávání žádostí prostřednictvím PCS je dostatečně spolehlivé. Subjektům oprávněným k přístupu lze zaručit technickou spolehlivost systému na úrovni minimálně 98,5 %.
- 9 Žalovaná mimo jiné namítá, že přidělování kapacity železničních cest i nadále podléhá obecným vnitrostátním ustanovením o poskytnutí přístupu vycházejícím ze směrnice 2012/34. Ustanovení o postupu podávání žádostí ke kontrolnímu místu jsou tedy nezbytným obsahem zprávy sestavované žalobkyní a v tomto smyslu podléhají také úplné kontrole ze strany Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě) jako vnitrostátního regulačního subjektu. Nařízení č. 913/2010

nepřiznává správní radě koridoru pro nákladní dopravu pravomoc přijímat závazná ustanovení upravující podávání žádostí, která se použijí přednostně před vnitrostátním právem. Postup podávání žádostí musí být naopak koncipován tak, jak to povolují, příp. stanoví zprávy dotčených provozovatelů infrastruktury, které byly zkontrolovány a schváleny vnitrostátními regulačními subjekty. V opačném případě by provozovatelé infrastruktury mohli v oblasti koridorů pro nákladní dopravu svévolně vytvářet zvláštní podmínky podávání žádostí o přidělení kapacit železničních cest, které by nepodléhaly žádné kontrole regulačním orgánem za účelem prosazení nediskriminačního přístupu pro železniční dopravce.

Stručné odůvodnění předběžné otázky

- 10 Předkládající soud, kterým je Oberverwaltungsgericht (vrchní správní soud), poukazuje na skutečnost, že pro rozhodnutí v původním řízení je podstatné, zda Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro síť) právem rozporovala změnu bodu 4.2.5.1 zprávy 2016 zamýšlenou žalobkyní. Mezi ustanovení, která je nutno v této souvislosti dodržovat, patří zejména zákaz diskriminace vyplývající z § 14 odst. 1 Allgemeines Eisenbahngesetz (dále jen „AEG“). Podle ustanovení § 14e odst. 1 bodu 4 AEG může Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro síť) jako příslušný regulační subjekt po obdržení příslušného oznámení veřejného správce železniční infrastruktury oponovat zamýšlenému novému znění nebo změně zprávy, pokud není v souladu s ustanoveními železničního práva o přístupu k železniční infrastruktuře.
- 11 Předkládající soud však má pochybnosti, zda žalobkyně vůbec musí ve své zprávě stanovit postup podávání žádostí o přidělení kapacity infrastruktury koridoru pro nákladní dopravu k jedinému kontaktnímu místu uvedenému v čl. 13 odst. 1 nařízení č. 913/2010 a zda tedy tento postup podléhá kontrole ze strany Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro síť) podle ustanovení § 14e odst. 1 bod 4 AEG. V této souvislosti soud předkládá svou první otázku.
- 12 Touto první otázkou se předkládající soud táže, zda postup podávání žádostí o kapacitu železničních cest podléhá ustanovení čl. 27 odst. 1 a 2 ve spojení s bodem 3 písm. a) přílohy IV směrnice 2012/34 či nikoliv. Proti tomu (a tedy ve prospěch názoru žalobkyně) hovoří, že ustanovení nařízení č. 913/2010 by jako celek bylo možno chápat tak, že přístup ke kapacitě infrastruktury koridoru pro nákladní dopravu a její využívání podléhá samostatnému režimu. V rámci tohoto režimu by podle čl. 8 odst. 2 nařízení příslušelo správní radě vytvořené pro určitý koridor pro nákladní dopravu, aby stanovila postup podávání žádostí o přidělení kapacity infrastruktury k jedinému kontaktnímu místu ve smyslu čl. 13 odst. 1 nařízení a subjekty oprávněné k přístupu informovala o tomto postupu v dokumentu *Corridor Information Document* (CID). Správní rada by tak na úrovni koridoru pro nákladní dopravu exkluzivně přebírala ty úkoly, které jsou podle čl. 27 odst. 1 a 2 ve spojení s bodem 3 písm. a) přílohy IV směrnice 2012/34 jinak přiděleny provozovatelům infrastruktury.

- 13 Právomoc správní rady určovat postup podávání žádostí k jedinému kontaktnímu místu uvedenému v čl. 13 odst. 1 nařízení č. 913/2020 však z ustanovení čl. 13 odst. 1, čl. 14 odst. 1 a 9, čl. 18 písm. c) ve spojení s bodem 26 odůvodnění tohoto nařízení jednoznačně nevyplývá. Přímo nevyplývá ani z žádného jiného ustanovení nařízení. Unijní normotvůrce naopak v čl. 14 odst. 1 výslovně stanovil pravomoc výkonné rady vymezit rámec. V případě, že by unijní normotvůrce zamýšlel upravit také výlučnou pravomoc správní rady ke stanovení postupu podávání žádostí podle čl. 13 odst. 1 nařízení, lze se domnívat, že by upravit stejně jednoznačné pravidlo.
- 14 Z ustanovení nařízení č. 913/2010 nelze na žádném místě ani odvodit, že se přístup ke kapacitě infrastruktury přidělené koridoru pro nákladní dopravu a její využívání již neřídí obecným režimem směrnice 2012/34. Tímto směrem se ubírá bod sedm odůvodnění nařízení. Zdá se, že to je (ve smyslu právního názoru žalované) podstatné vodítko k tomu, že postup podávání žádostí o přidělení kapacity železniční infrastruktury podléhá obecným ustanovením železničního práva vyplývajícím z čl. 27 odst. 1 a 2 ve spojení s bodem 3 písm. a) přílohy IV směrnice 2012/34 také v případě, že tato kapacita železniční infrastruktury je součástí kapacity infrastruktury koridoru pro nákladní dopravu a žádosti jsou podávány k jedinému kontaktnímu místu uvedenému v čl. 13 odst. 1 nařízení č. 913/2010. Činnost jediného kontaktního místa by se v tomto případě musela řídit zprávami dotčených provozovatelů infrastruktury podléhajících v zásadě regulační kontrole vnitrostátními regulačními subjekty.
- 15 Druhou otázkou je nutno zodpovědět v případě, že postup podávání žádostí o přidělení kapacity železniční infrastruktury podle čl. 27 odst. 1 a 2 ve spojení s bodem 3 písm. a) přílohy IV směrnice 2012/34 a vnitrostátních ustanovení přijatých k jejímu provedení musí žalobkyně ve své zprávě upravit také v rozsahu, v jakém je tato kapacita železniční infrastruktury součástí kapacity infrastruktury koridoru pro nákladní dopravu ve smyslu nařízení č. 913/2010 a žádosti jsou podávány k jedinému kontaktnímu místu uvedenému v čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.
- 16 Předkládající soud má pochybnosti o tom, zda vnitrostátní regulační subjekt může jednat bez součinnosti s vnitrostátními regulačními subjekty ostatních členských států podílejících se na koridoru pro nákladní dopravu a ukládat provozovateli infrastruktury takové povinnosti v souvislosti s úpravou postupu podávání žádostí k jedinému kontaktnímu místu, jako je zajištění záložního systému pro případ technického výpadku PCS v projednávané věci.
- 17 V této souvislosti se předkládající soud ve druhé otázce pod písmenem a) táže, zda vnitrostátní regulační subjekt musí při kontrole zprávy ve smyslu článku 27 směrnice 2012/34 přihlídnout k ustanovením článku 20 nařízení č. 913/2010 v rozsahu, v jakém zpráva upravuje postup podávání žádostí o přidělení kapacity infrastruktury k jedinému kontaktnímu místu uvedenému v čl. 13 odst. 1 nařízení č. 913/2010. Je-li nutno k ustanovením článku 20 nařízení č. 913/2010 zcela nebo částečně přihlídnout, je dále nutno vyjasnit, jaké povinnosti z nich vyplývají pro

činnost vnitrostátního regulačního subjektu za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávané věci. Zejména povinnost vnitrostátních regulačních subjektů spolupracovat, kterou stanoví čl. 20 odst. 1 první věta nařízení, by bylo možno vykládat v tom smyslu, že vnitrostátní regulační subjekt smí postupovat buď pouze společně a ve věci jednotně s vnitrostátními regulačními subjekty ostatních států podílejících se na koridoru pro nákladní dopravu, pokud rozporuje pravidlo týkající se postupu podávání žádostí k jednotnému kontaktnímu místu uváděnému v čl. 13 odst. 1, nebo každopádně musí svůj postup konzultovat s ostatními vnitrostátními regulačními subjekty.

- 18 V případě, že se článek 20 nařízení č. 913/2010 nepoužije, táže se předkládající soud svou druhou otázkou pod písmenem b), zda za takových okolností, jako jsou okolnosti v projednávané věci, vyplývají výše popsané povinnosti ze směrnice 2012/34 a v tomto smyslu odkazuje zejména na článek 57 této směrnice.
- 19 Odpověď na třetí otázku je nezbytná pouze v případě, že nařízení č. 913/2010 je třeba vykládat v tom smyslu, že správní rada má pravomoc sama stanovit pro koridor pro nákladní dopravu postup podávání žádostí o přidělení kapacit infrastruktury k jedinému kontaktnímu místu uvedenému v čl. 13 odst. 1 a přitom například - jako za okolností projednávané věci – uložit povinnost výhradního používání elektronického rezervačního nástroje. Vnitrostátní ustanovení EIBV, která provádí směrnici 2012/34, sice stanoví pouze minimální obsah zprávy, takže žalobkyni by podle vnitrostátního práva nic nebránilo použít ve své zprávě pravidla stanovená správní radou koridoru pro nákladní dopravu. Předkládající soud však má pochybnosti, zda Bundesnetzagentur (Spolková agentura pro sítě) může zprávu žalobkyně kontrolovat i z jiných hledisek, než je její obsahová shoda s pravidly přijatými správní radou.
- 20 Mají-li vnitrostátní regulační subjekty, na základě dosavadních otázek, pravomoc kontrolovat postup podávání žádostí o přidělení kapacity infrastruktury k jedinému kontaktnímu místu uvedenému v čl. 13. odst. 1 nařízení č. 913/2010, je nutno v rámci čtvrté otázky vyjasnit, jaký význam má rámec vymezený výkonnou radou pro koridor pro nákladní dopravu podle čl. 14 odst. 1 nařízení č. 913/2010 při výkonu této pravomoci. Výkonné rady zde dotčených koridorů pro nákladní dopravu stanovily v čl. 8 odst. 2 příslušného rámce, že kapacita koridoru bude zveřejňována a přidělena prostřednictvím mezinárodního systému podávání žádostí, který má být v co nejvyšší míře sladěn s jinými koridory pro nákladní dopravu. Předkládající soud si není jist, jakou právní povahu a závaznost má rámec ve smyslu čl. 14 odst. 1, a zda podléhá konečnému závaznému výkladu vnitrostátních soudů nebo Soudního dvora.
- 21 Na tuto otázku navazuje pátá otázka a je nutno ji zodpovědět pouze v případě, že konečný závazný výklad rámce spadá do pravomoci Soudního dvora.